

K.br. 93/10

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U BARU, kao prvostepeni krivični, sudija Goran Šćepanović, kao sudija pojedinac, sa zapisničarom Miljanom Minić, u krivičnom predmetu okrivljenog **M. Z.** iz Bara, zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz čl. 168 st.1 Krivičnog zakonika, po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva u Baru Kt. br. 135/09 od 27.03.2009. godine, nakon održanog glavnog, javnog pretresa u prisustvu zastupnika optužbe savjetnika Osnovnog državnog tužilaštva B. D., okrivljenog i njegovog branioca S. P., advokata iz Bara, dana 20.04.2010. godine donio je i javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni M. Z., JMBG ..., od oca O. i majke R., rođene J., rođen ... godine u P., sa prebivalištem u B., Š., Z., državljin Srbiјe, otac dvoje djece, pismen, završio osnovnu školu, lošeg imovnog stanja, osuđivan presudom Osnovnog suda u Baru K. Broj 231/98 od 27.10.2000. godine, zbog krivičnog djela falsifikovanje novca iz čl. 168 st.4 KZJ, novčanom kaznom u iznosu od 100 dinara.

Na osnovu čl.363.st 1 tač.3 ZKP

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 24.03.2009. godine, oko 13,00 časova, ozbiljnom prijetnjom da će napasti na život oštećenog M. K. ugrozio njegovu sigurnost, dok se oštećeni nalazio na radnom mjestu u kancelariji firme »A.« u Bulevaru Revolucije u Baru, na način što mu se obratio riječima: »Vidjećeš pičko da li će izdati dokumenta, diću vas sve u vazduh i ubiti«,

- čime bi izvršio krivično djelo - **ugrožavanje sigurnosti iz čl. 168 st. 1 Krivičnog zakonika.**

Jer nije dokazano da je učinio krivično djelo za koja je optužen.

Troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva u Baru Kt. br. 135/09 od 27.03.2009. godine, stavljeno je na teret optuženom izvršenje krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.1 Krivičnog zakonika. Na glavnom pretresu održanom dana 02.09.2009. godine optužni predlog je izmijenjen u pogledu činjeničnog opisa i pravne kvalifikacije.

Okrivljeni je u svojoj odbrani izjavio da nije tačno da je on odgurnuo sina nego je njegov sin K.njega odgurnuo i tom prilikom ga psovao i uputio mu ružne riječi koje ne želi da ponovi. Istina je da je on njemu rekao »videćeš pičko da li ćeš izvaditi dokumenta«, ali mu nije rekao da će ih dići u vazduh, niti da će dići tog M. u vazduh, već da zna za njega. Nije im prijetio ni da će da ih ubije. Njegov sin je pod uticajem svoje majke koja je

u vezi sa tim M., i djeca su se odjednom okrenula protiv njega. On ih je othranio i sada mu nije jasno zašto su se ona okrenula protiv njega. On 20 i nešto godina nije bio, ali je tog dana popio možda 2 čašice votke, a počeo je da pije zbog porodičnih problema. Njegova porodica i žena hoće da ga unište psihički i fizički. Oni žive negdje u Š. kao podstanari, a iselili su se iz kuće u Z. p. zato što se kuća zapalila. Oni su njega prijavili da je zapalio tu kuću, i kada je pušten iz policijskog pritvora, sjutradan oni su bili u kući. Oni su se tada iselili iz kuće. Kuća se zapalila od jedne grijalice koju su oni ostavili. On je nakon toga pozvao sina D. da razgovara sa njim, a oni su ga uporno odbijali. Na glavnem pretresu je dodao da je prilikom navedenog guranja K. njemu uputio uvredljive riječi koje ne bi želio da iznese. Protiv njega je vođen postupak zvog navodnog paljenja kuće, ali je od strane suda oslobođen. Brak između njega i supruge S. razveden je 29.07.2009. godine. On sa suprugom i sinom nema nikakav kontakt a i pored činjenice da je prije tog događaja od strane sinova bio fizički napadnut o tome ne želi da govori.

U dokaznom postupku saslušan je svjedok - oštećeni M. K., svjedoci M. S. i M. D., pročitan je izvod iz kaznene evidencije na ime okrivljenog SUP Prokuplje br. 08-235-1-953/09 od 06.04.2009. godine.

Svjedok - oštećeni **M. K.** je izjavio da je M. Z. njegov otac. Oni su do 12.03.2009 godine živjeli u kući u naselju Z. p., međutim, kuća je zapaljena, tačnije njegov otac je bio sam u kući kada je kuća zapaljena i on je njemu, bratu i majci rekao da je zapalio kuću. Od tada su podstanari. Dana 24.03.2009. godine, nalazio se na svom radnom mjestu u preduzeću »Auditron« kada je M. Z. došao u njegovu kancelariju navodeći da sa njim treba da razgovara. Rekao mu je da ima stranku i da sačeka, i on je sjedeći na stolici sačekao da stranka izađe. Nakon toga on je njemu rekao da sa njim ne može da razgovara u kancelariji već da izađe ispred kancelarije. Nakon izlaska on mu je rekao da zna da je njegova majka u Hrvatskoj sa namjerom da izvadi dokumenta, da će on sprječiti da se to dogodi, uputio mu je riječi: »Pičko, vidjećeš kada ćeš izvadit dokumenta«, nako čega mu se unio u lice, i on ga je rukama u predjelu grudi odgurnuo, a nakon toga mu je on uputio u tri navrata riječi da će M. brod dići u vazduh. M. je inače njihov porodični prijatelj, državljanin Njemačke koji u Marini u Baru ima jahtu i kada on nije u Baru, njegova majka se stara o jahti. Na glavnem pretresu dana 20.04.2010. godine izjavio je da se tom prilikom osjetio ugroženim, ali ne zbog toga što mu je okrivljeni tom prilikom uradio, već što mu je prilikom odlaska uputio riječi „dići će vas sve u vazduh i vas i M.“. Oštećeni je nakon što je upoznat sa svojim iskazom sa prethodnog glavnog pretresa, a posebno sa dijelom u kome je naveo „.... a nakon toga mi je on uputio u tri navrata riječi da će M. brod dići u vazduh, dok je na sledećem glavnom pretresu izjavio da mu je okrivljeni uputio riječi „dići će vas sve u vazduh i vas i M.“, izjavio da je siguran da mu je otac uputio riječi koje je naveo na drugom glavnom pretresu, možda se neposredno nakon predmetnog događaja nije sjetio svih riječi koje mu je otac uputio, ali sada sjeća da mu je uputio te riječi odnosno da će i njih i M. dići u vazduh. Zbog upućivanja tih riječi on je osjećao ugroženost za svoj život, ali i za život članova svoje porodice i prijatelja M.. Pridružio se krivičnom gonjenju, a nije postavio imovinsko pravni zahtev.

Svjedok **M. S.** je izjavila da nije bila prisutna predmetnom događaju i o tome što se desilo imala je saznanja od svog sina K. a koji je neposredni učesnik. Zna da je K. pozvao telefonom, da je bio jako uzrujan i da joj je tom prilikom prenio da mu je bivši suprug upućivao prijetnje, psovke i da ga je fizički napadao, ali se nakon ovog događaja trudila da sve to zaboravi i da to bude prošlost za njih i iz tog razloga se ne može sjetiti što joj je tom prilikom sin konkretno prenio. Sjeća se da je odmah nakon toga o ovom događaju obavijestila inspektore MUP -a S. T. i I. B..

Svjedok **M. D.** je izjavio da je dana 24.03.2009. godine, u vremenu od 11 do 13 časova, njega telefonom pozvano otac M. Z. i tom prilikom mu je rekao da da zna da se njegova majka trenutno nalazi u Hrvatskoj, da tamo sređuje papire oko državljanstva, da on zna za njihovog porodičnog prijatelja M., kome ne zna prezime, i njegovu majku, da će ih zapaliti, da će vidjeti ko je on, i da je putem interneta uspio da dođe do adrese M. supruge. Nakon toga prekinuo je razgovor i ubrzo ga je telefonom pozvao brat K. koji mu je saopštio da je otac dolazio kod njega na radno mjesto, da mu je pravio scenu i on mu je rekao da pozove

policiju. U toku tog dana otac ga je ponovo pozvao telefonom i rekao da nije kasno da se vrati sve na staro, on mu je odgovorio da ga više ne zove i on mu je tada saopštio da će oni vidjeti da će sve to da se riješi. Brat mu je preko telefona saopštio da mu je otac ušao u kancelariju u kojoj radi, da se drazio, vikao i pravio mu scene. U toku marta 2009 godine, on je sa ocem imao fizički kontakt ako se tako može nazvati njegov pokušaj da mu oduzme sjekiru kojom je pokušao da slomi vrata i da mu oduzme lopatu kojom je pokušao da odvali vratnicu. Svjedok je na sledećem glavnem pretresu izjavio da kada je u pitanju predmetni događaj on istom nije prisustvovao već ga je o samom događaju telefonskim putem obavijestio brat. Brat mu je opisao da je njihov otac došao kod njega na radno mjesto, da mu je priprjetio, da ga je brat izbacio iz kancelarije i da su se ispred kancelarije svađali. Takođe se sjeća da je otac uputio njegovom bratu riječi da će zapaliti M. brod. Nakon što je svjedok upoznat sa svojim iskazom sa prethodnog glavnog pretresa, a vezano za njegov telefonski razgovor sa ocem, sjeća se da mu je otac rekao da će oni vidjeti ko je on. Na pitanje da li mu je okrivljeni tada uputio prijetnje da će zapaliti njegovu majku i porodičnog prijatelja M., svjedok je naveo da je tačno da mu je on tom prilikom uputio te prijetnje. Ponovo upitan da li je njemu okrivljeni uputio riječi da će oni vidjeti ko je on ili mu je uputio i riječi da će zapaliti njegovu majku i porodičnog prijatelja M." svjedok je naveo da su oni tog dana vodili dva telefonskog razgovora i prilikom prvog razgovora otac je rekao da će vidjeti ko je on, a kada mu je prilikom drugog telefonskog razgovora rekao da ga više ne zove, rekao je da će zapaliti njegovu majku i porodičnog prijatelja M.. Vezano za telefonski razgovor koji je vodio sa svojim bratom kada mu je on prenio događaj sa ocem on je izjavio da je otac bratu uputio riječi, da će zapaliti M. brod, ali je dodao da u tom pogledu ima blokadu i da se ne može decidno izjasniti da li je on uputio te riječi.

Iz izvoda iz kaznene evidencije na ime okrivljenog SUP P. br. 08-235-1-953/09 od 06.04.2009. godine utvrđeno je da je okrivljeni osuđivan presudom Osnovnog suda u Baru K. Broj 231/98 od 27.10.2000. godine, zbog krivičnog djela falsifikovanje novca iz čl. 168 st.4 KZJ, novčanom kaznom u iznosu od 100 dinara.

Ocjrenom izvedenih dokaza nije dokazano da je okrivljeni učinio krivično djelo na način predstavljen u izmijenjenom optužnom predlogu. Okrivljeni iznoseći svoju odbranu ne priznaje da je učinio krivično djelo.

U postupku je utvrđeno da je dana 24.03.2009. godine, oko 13,00 časova okrivljeni razgovarao sa oštećenim ispred kancelarije preduzeća »Auditron«, da je oštećenom tom prilikom uputio riječi: »Pičko, vidjećeš kada ćeš izvadit dokumenta«, a kada se okrivljeni oštećenom unio u lice oštećeni ga je odgurnuo. Nakon toga okrivljeni je više puta izjavio da će M.brod dići u vazduh.

Navedeno činjenično stanje utvrđeno je iz iskaza oštećenog M. K. koji je dao na prethodnom glavnom pretresu. Iz iskaza oštećenog jasno se utvrđuje da okrivljeni i oštećeni u prostorijama preduzeća »Auditron« nisu vodili predmetni razgovor, jer je oštećeni u tom pravcu bio jasan, kao i da okrivljeni oštećenom nije upućivao riječi »diču vas sve u vazduh i ubiti«, jer iz dokaza koji su izvedeni na glavnem pretresu nije dokazano da je okrivljeni oštećenom uputio navedene riječi. Oštećeni M. K. je na glavnem pretresu koji je održan dana 20.04.2010. godine izjavio da mu je okrivljeni pored gore navedenih riječi uputio i riječi „dići će vas sve u vazduh i vas i M.“. Oštećeni nije mogao da se izjasni iz kojih razloga na prethodnom glavnom pretresu nije izjavio da mu je okrivljeni uputio i riječi „dići će vas sve u vazduh i vas i M.“, osim što je naveo da se možda neposredno nakon predmetnog događaja nije sjetio svih riječi koje mu je otac uputio, ali sada sjeća da mu je uputio te riječi odnosno da će i njih i M. dići u vazduh. Razlozi koje je oštećeni naveo za promjenu iskaza nisu osnovani, jer je nelogično da se jedno lice protekom vremena sjeća više detalja nego prilikom ranijeg saslušanja kada je protek vremena od predmetnog događaja bio manji. Osim toga, svjedok M. D. kome je oštećeni u telefonskom razgovoru prenio tok događaja sa ocem je izjavio da mu je oštećeni uputio riječi da će zapaliti M. brod, dakle, ne navodi da mu je okrivljeni prijetio da će i njih i M. dići u vazduh.

Krivično djelo ugrožavanje sigurnosti čini ko ugrozi sigurnost nekog lica prijetnjom da će napasti na život ili tijelo tog lica ili njemu bliskog lica. Obilježe krivičnog djela jeste da je oštećeni osjetio ugroženost. Međutim, prijetnja koja se upućuje mora biti takva da upućene riječi predstavljaju i u subjektivnom i u

objektivnom smislu ozbiljne prijetnje. Upućivanje riječi „Pičko“ ne predstavlja ugrožavanje sigurnosti, a upućivanje riječi „vidjećeš kada ćeš izvadit dokumenta“ takođe ne predstavlja ugrožavanje sigurnosti jer okrivljeni nije lice koje može na bilo koji način spriječiti da državni organi nekom licu izdaju odgovarajuće isprave postupajući po zahtjevu stranaka. Dakle, kada bi oštećeni i izjavio da je usled upućivanja navedenih riječi osjetio ugroženost to ne znači postojanje krivičnog djela, jer je za postojanje krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti neophodno da pretnja na život i tijelo oštećenog bude ozbiljna, što sud procenjuje u svakom konkretnom slučaju. Kada bi postojanje krivičnog djela zavisilo isključivo od osjećaja oštećenog sud bi za upućivanje kritike zbog koje se neko lice osjetilo ugroženim donosio osuđujuću presudu, dok bi u slučaju upućivanja ozbiljnih prijetnji zbog kojih se neko lice nije osjetilo ugroženim donosio oslobođajuću presudu što ne bi bilo pravilno tumačenje člana 168 Krivičnog zakonika.

Kako nije dokazano da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu je stavljen na teret oslobođen je od optužbe na osnovu na osnovu čl.363.st 1 tč.3 ZKP.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasniva se na odredbi čl.203. st.1 ZKP, zbog čega troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BARU

Dana 20.04.2010. godine

ZAPISNIČAR, SUDIJA

Milijana Minić Goran Šćepanović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se

izjaviti žalba Višem суду u Podgorici u roku od

8 dana od dana prijema pismenog otpravka.

Žalba se predaje ovom суду u dva primjerka.

DNA:- 1 x ODT

- 1 x optuženom
- 1 x braniocu
- oštećenom M. K.
- u spise.